

mer af de i henhold til loven ansvarlige bestyrelser o.lign. er østrigske statsborgere med bopæl i Østrig.

5. Udtalelse fra Dansk Industri

Dansk Industri har den 18. september 2005 afgivet følgende udtalelse til våbenarbejdsgruppen:

»Mange forhold har ændret sig siden krigsmaterielloven i sin tid blev formuleret. Krigshandlinger er således ikke længere noget, der alene udkæmpes mellem militære styrker. Også terrorisme og regionale konflikter falder ind under dette begreb. Det har stillet Danmark og de øvrige EU- og NATO-lande over for nye globale sikkerhedspolitiske udfordringer. I denne "nye" verden har Danmark i stigende omfang involveret sig i internationale aktiviteter til fremme af fred, sikkerhed og stabilitet. Herunder sender vi både mandskab og udstyr til konfliktområder i verden.

Den ændrede sikkerhedspolitiske situation har medført behov for nye produkter inden for forsvar og sikkerhed. Da udvikling af nye militære produkter er en kostbar og langsigtet proces, har danske virksomheder imidlertid kun i begrænset omfang mulighed for at deltage i denne udvikling. Det betyder, at vi i meget høj grad er udelukket fra at kunne udvikle og producere kvalificerede, moderne og konkurrencedygtige produkter til det danske forsvar, EU- og NATO-projekter samt internationale operationer. Et forhold der da også afspejler sig i omfanget af vores import af forsvarsmateriel samt i vores problemer med at udnytte de muligheder, der ligger i de indgåede industrisamarbejdsaftaler.

Hvis vi skal kunne sikre bedre forsknings- og udviklingsmuligheder i Danmark, vil det være nødvendigt i højere grad at give mulighed for overførsel af udenlandsk kapital og teknologi til Danmark. Her sætter krigsmateriellovens begrænsninger med hensyn til udenlandsk ejerskab imidlertid meget store begrænsninger for udenlandske investeringer inden for udvikling og produktion af forsvarsmateriel i Danmark.

Det er naturligvis nødvendigt, at loven indeholder krav med hensyn til tilladelse til produktion af krigsmateriel. Krav der da også er indeholdt i de øvrige EU- og NATO-landes lovgivning. Danmark er imidlertid det eneste land, der har fastlagt specifikke begrænsninger i selve lovteksten. Det gør reglerne ufleksible og udelukker muligheden for, at Danmark i højere grad kan tillade f.eks. andre EU- og NATO-lande at investere i Danmark.

En ændring af krigsmaterielloven på dette område vil give mulighed for, at også danske virksomheder kan få del i de teknologiske, økonomiske og udviklingsmæssige muligheder, som de ændrede sikkerhedspolitiske forhold har medført. Hertil kommer, at en styrket udvikling og produktion i Danmark vil give mulighed for øgede arbejdspladser inden for denne sektor.

Med henvisning til ovenstående skal Dansk Industri anbefale, at krigsmateriellovens begrænsning med hensyn til kravet om udenlandsk ejerskab ændres, så loven i lighed med de øvrige EU- og NATO-lande alene angiver, at fremstilling af krigsmateriel kræver Justitsministeriets tilladelse.

Tilladelse til fremstilling af krigsmateriel bør fortsat skulle ske efter en konkret vurdering i de enkelte tilfælde, men med den ændring, at andre EU og NATO-lande i højere grad end i dag får mulighed for investering i Danmark. Samtidig vil en tilladelse naturligvis altid skulle vurderes i lyset af nationale samt udenrigs- og sikkerhedspolitiske faktorer.

Da produkter omfattet af krigsmaterielloven altid vil være underlagt våbenlovens udførselsbestemmelser, vil en ændring af krigsmaterielloven for så vidt angår udenlandsk ejerskab ikke have nogen indflydelse på Danmarks politik med hensyn til udførsel af våben og andre militære produkter.«